

Sajtó és Tájékoztatás

Az Európai Unió Bírósága
222/21. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY
Luxembourg, 2021. december 16.

A C-203/20. sz. ügyben hozott ítélet
AB és társai

A *ne bis in idem* elvével nem ellentétes a korábbi szlovák elnök fiának elrablásával vádolt személyekkel szembeni európai elfogatóparancs kibocsátása

A büntetőeljárás közkegyelem útján történő megszüntetése és annak visszavonása nem zárja ki az európai elfogatóparancs kibocsátását, mivel a nemzeti igazságügyi hatóságok még nem döntöttek az vádlottak büntetőjogi felelősségéről

Szlovákiában a szlovák biztonsági szervek korábbi tagjait azzal vádolják, hogy 1995-ben egy sor bűncselekményt követtek el, beleértve egy személy külföldre történő elrablását, amelynek áldozata az akkor hivatalban lévő szlovák elnök fia volt.

1998. március 3-án a szlovák miniszterelnök, aki a Szlovák Köztársaság elnöke hivatali idejének lejártá miatt az elnöki hatásköröket gyakorolta, közkegyelmet gyakorolt e bűncselekmények tekintetében. A szóban forgó bűncselekményekkel kapcsolatban indított büntetőeljárásokat így 2001. június 29-én jogerősen megszüntették. A szlovák szabályozásnak megfelelően az eljárás e megszüntetése egy felmentő ítélet joghatásait váltotta ki.

A Národná rada Slovenskej republiky (a Szlovák Köztársaság nemzeti tanácsa) 2017. április 5-i határozatával visszavonta e közkegyelmet. Az Ústavný súd Slovenskej republiky (a Szlovák Köztársaság alkotmánybírósága) ezt követően megállapította, hogy e határozat megfelel az alkotmánynak. A közkegyelem alapján megszüntetett büntetőeljárásokat ezután újraindították.

Az ezen eljárásokban eljáró Okresný súd Bratislava III-nak (III. sz. pozsonyi járásbíróság, Szlovákia) szándékában áll európai elfogatóparancsot kibocsátani az egyik vádlottal szemben. Ezzel összefüggésben lényegében azt kérdezi a Bíróságtól, hogy a jelen ügy körülményei között egyrészt az ilyen európai elfogatóparancs kibocsátása, másrészt a közkegyelem visszavonása összeegyeztethető-e az uniós joggal, és közelebbről, az Európai Unió Alapjogi Chartájával. A szlovák bíróság kételyeit többek között a *ne bis in idem* elvére¹ alapozza, mivel az érintett személy ellen a szóban forgó bűncselekmények miatt indított büntetőeljárást már jogerősen megszüntették.

Mai napon kihirdetett ítéletében a Bíróság mindenekelőtt rámutat arra, **hogy az alapeljárás az uniós jog hatálya alá tartozik annyiban, amennyiben az európai elfogatóparancsról szóló kerethatározat,² és következésképpen a Chartának a *ne bis in idem* elvére vonatkozó rendelkezései, amint azokat a kerethatározat végrehajtja, alkalmazhatók a szlovák bíróság által megindítani szándékozott, európai elfogatóparancs kibocsátására irányuló eljárásra.**

Ezt követően a Bíróság emlékeztet arra, hogy **a *ne bis in idem* elvére csak abban az esetben lehet hivatkozni, ha az érintett személy büntetőjogi felelősségét megvizsgálták, és e tekintetben határozatot hoztak.** Csak egy ilyen értelmezés felel meg ugyanis a bűncselekményt elkövető személyek büntetlenül maradásának elkerülésére irányuló jogszerű célnak.

¹ Ezen elv értelmében senki sem vonható büntetőeljárás alá és nem büntethető olyan bűncselekményért, amely miatt az Unióban a törvénynek megfelelően már jogerősen felmentették vagy elítélték.

² Az európai elfogatóparancsról és a tagállamok közötti átadási eljárásokról szóló, 2002. június 13-i 2002/584/IB tanácsi kerethatározatnak (HL 2002. L 190., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 6. kötet, 34. o.).

E tekintetben a Bíróság megállapítja, hogy a 2001. június 29-i határozat, amely megszüntette az érintett személyek ellen indított büntetőeljárásokat, a szlovák jog szerint felmentő határozatnak minősül.

A Bíróság ugyanakkor úgy ítéli meg, hogy függetlenül e határozatnak a szlovák jog szerinti jellegétől és hatásaitól, a Bíróság rendelkezésére álló iratokból az tűnik ki, hogy **e határozat kizárólag azzal a hatással járt, hogy megszüntette az említett büntetőeljárásokat azt megelőzően, hogy a szlovák bíróságok határozhattak volna a vádlottak büntetőjogi felelősségéről.**

E körülmények között a Bíróság kimondja, hogy **amennyiben a 2001. június 29-i határozatot az érintett vádlottak büntetőjogi felelősségének értékelését megelőzően fogadták el, a ne bis in idem elvével nem ellentétes valamely európai elfogatóparancs e vádlottakkal szembeni kibocsátása.**

Végül a Bíróság úgy ítéli meg, hogy az olyan nemzeti szabályozás, amely közkegyelem visszavonására vonatkozó jogalkotási jellegű eljárást ír elő, valamint az olyan bírósági eljárás, amelynek tárgya e visszavonás alkotmányának való megfelelésének vizsgálata, nem az uniós jogot hajtja végre, így az ilyen eljárások nem tartoznak e jog hatálya alá.

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon.

Sajtófelelős: Lehóczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499

Az ítélet kihirdetésekor készített képfelvételek elérhetők: „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106.